

The prediction of Nomophobia Based on Perceived Parenting Styles with Mediating Role of Loneliness

Bentolhoda Kolahkaj¹, Javad Khalatbari^{2*}, Afshin Salahyan³ & Bita Nasrollahi⁴

1. PhD Student, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2*. Corresponding Author, Associate Professor, Department of Psychology, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonekabon, Mazandaran, Iran

3. Assistant Professor, Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran

4. Assistant Professor, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFORMATION

Article type

Original research

Pages: 291-302

Corresponding Author's Info

Email: j.khalatbari@toniau.ac.ir

Article history:

Received: 2022/07/18

Revised: 2022/09/06

Accepted: 2022/09/19

Published online: 2022/11/03

Keywords:

Loneliness, nomophobia, perceived parenting styles.

ABSTRACT

Background and Aim: Considering the prevalence of mobile phone use and more dependence on it, it is necessary to know the factors affecting it, The purpose of this study was to study prediction of nomophobia based on perceived parenting styles with mediating role of loneliness. **Research method:** This research was a descriptive study of structural equation modeling. This study was conducted in the presence of 500 student by available sampling method among students Kashan city in year academic 1400-1401. To measure the variables, nomophobia questionnaire of Yildirim and Correia (2015), parnetal styles questionnaire of Naghashian (2006) and short form of the social and emotional loneliness scale for adults of DiTommaso and et al (2004) were used. Data were analyzed using Pearson correlation and structural equation modelling with using SPSS-24 and AMOS software was investigated. **Results:** The results showed that there is a positive and significant relationship between perceived parenting and loneliness with nomophobia ($P < 0.01$). The results also showed that most of the direct paths of this study were significant and the indirect paths of perceived parenting styles were significant through the mediating role of loneliness on nomophobia. **Conclusion:** proposed model had an acceptable fitness to the data ($RMSEA=0/062$, $P\text{-value}<0/05$) and evaluated model has a good fit and is an important step in identifying the factors that are effective in nomophobia in students.

This work is published under CC BY-NC 4.0 licence. © 2022 The Authors.

How to Cite This Article:

Kolahkaj, B., Khalatbari, J., Salahyan, A., & Nasrollahi, B. (2022). The prediction of Nomophobia Based on Perceived Parenting Styles with Mediating Role of Loneliness. *jayps*, 3(2): 291-302

پیش‌بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی

بنت الهدی کلاه کج^۱، جواد خلعتبری^{۲*}، افشین صلاحیان^۳ و بیتا نصرالهی^۴

۱. دانشجوی دکتری گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
۲. دانشیار گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، مازندران، ایران
۳. استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
۴. استادیار گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی صفحات: ۲۹۱-۳۰۲	زمینه و هدف: با توجه به شیوع استفاده از تلفن همراه و وابستگی بیشتر به آن لازم است عوامل مؤثر بر آن را شناخت؛ لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش‌بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی انجام شده است. روش پژوهش: طرح پژوهش حاضر یک پژوهش توصیفی از نوع مدل‌سازی معادلات ساختاری می‌باشد. این پژوهش با حضور ۵۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس از بین دانش‌آموزان دوره متوسطه در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ به روش آنلاین انجام شد. برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش از پرسشنامه نوموفوبیا یلدریم و کوریا (۲۰۱۵)، پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری ادراک شده نقاشیان (۱۳۸۵) و مقیاس احساس تنهایی دی توماسو و همکاران (۲۰۰۴) استفاده شد. داده‌ها با ضریب همبستگی پیرسون و معادلات ساختاری و با استفاده از نرم افزار SPSS و AMOS نسخه ۲۴ تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین سبک‌های فرزندپروری ادراک و احساس تنهایی با نوموفوبیا رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0/01$)؛ همچنین نتایج نشان داد مسیرهای مستقیم این پژوهش معنادار شدند و مسیرهای غیرمستقیم سبک‌های فرزندپروری ادراک شده از طریق نقش واسطه‌ای احساس تنهایی بر نوموفوبیا معنادار بود. نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های این پژوهش، مدل اصلاح شده از برازش مطلوبی برخوردار بود ($RMSEA = 0/062$ و $P\text{-value} < 0/05$) و مدل نهایی ارزیابی شده از برازندگی مطلوبی برخوردار است و گام مهمی در جهت شناخت عوامل مؤثر بر نوموفوبیا در نوجوانان شهر کاشان است.
اطلاعات نویسنده مسئول ایمیل: j.khalatbari@toniau.ac.ir	
سابقه مقاله تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۴/۲۷ تاریخ اصلاح مقاله: ۱۴۰۱/۰۶/۱۵ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۱/۱۶/۲۸ تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۰۸/۱۲	
واژگان کلیدی احساس تنهایی، سبک‌های فرزندپروری ادراک شده، نوموفوبیا.	
انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC 4.0 صورت گرفته است. تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است.	

شیوه استناد به این مقاله

کلاه کج، بنت الهدی، خلعتبری، جواد، صلاحیان، افشین، و نصرالهی، بیتا. (۱۴۰۱). پیش‌بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی. *دوفصلنامه مطالعات روانشناختی نوجوان و جوان*، ۳(۲): ۲۹۱-۳۰۲

مقدمه

تلفن‌های هوشمند در حال تبدیل شدن به ضروری برای زندگی روزمره هستند و تخمین زده می‌شود که در سال ۲۰۲۲ تعداد ۶/۶ میلیارد کاربر در سراسر جهان وجود داشته باشد و دسترسی به شبکه‌های ارتباطی پیچیده و مجموعه متنوعی از کتاب‌های سرگرمی و الکترونیکی را فراهم می‌کند. تلفن‌های هوشمند همچنین دارای ویژگی‌های ارزشمندی مانند دوربین، ضبط کننده، مترجم، ساعت، رادیو، کنترل از راه دور وسایل برقی، ماشین حساب، کیف پول‌های الکترونیکی و حتی ردیاب‌های سلامت هستند (واهیونی، ۲۰۲۲). لذا فن‌آوری‌های دیجیتال مانند تلفن‌های هوشمند، زندگی افراد را آسان‌تر کرده، دسترسی به شبکه‌های اجتماعی را افزایش داده و افراد با آن تولید محتوا می‌کنند و با دوستان و همسالان خود ارتباط برقرار می‌کنند (مورنو-گئورورو و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین می‌توان گفت استفاده از تلفن‌های هوشمند هر روز با طلوع جدید فناوری در حال افزایش است و موفقیت آن را می‌توان به قابلیت حمل و اتصال آسان بدون محدودیت جغرافیایی و زمانی نسبت داد (سویم-سیراک و اسلیم، ۲۰۲۱). با این حال، استفاده تدریجی از تلفن‌های هوشمند منجر به استفاده بیش از حد و آسیب بیشتر در فرد استفاده کننده می‌شود (کوسکو و همکاران، ۲۰۲۱). استفاده از تلفن همراه در بین نسل جوان نسبت به نسل قدیم‌تر آنان است که آنان تمایل به بهبود روابط بین فردی، افزایش استقلال، افزایش ارتباطات اجتماعی و افزایش اعتبار بیشتری در میان همسالان دارند (سویک-دورماز و همکاران، ۲۰۲۱).

این وضعیت باعث می‌شود که بسیاری از افراد به‌طور غیرمنطقی به تلفن‌هایشان وابسته شوند و در نبود تلفن همراه دچار هراس می‌شوند (آلیس، ۲۰۱۹؛ لویز-فرناندز و همکاران، ۲۰۱۷؛ چولیز و همکاران، ۲۰۱۶). این وضعیت که در اصطلاح نوموفوبیا نام دارد به عنوان یک فوبی عصر مدرن، که در نتیجه تعامل بین مردم و فن‌آوری‌های تلفن همراه، به ویژه گوشی‌های هوشمند است تعریف شده است (اسل و همکاران، ۲۰۲۲). با توجه به شیوع استفاده از تلفن همراه و وابستگی بیشتر به آن لازم است عوامل

مؤثر بر آن را شناخت. بر اساس پیشینه پژوهش کیفیت رابطه والدین با فرزندان با نحوه استفاده از تلفن همراه در فرزندان ارتباط است؛ به طوری که والدینی که ارتباط محبت‌آمیزتر و گرم‌تری با فرزندان خود دارند، فرزندان آنها کمتر درگیر اعتیاد به تلفن همراه و کمتر وابسته به آن هستند (شمسی زاده و همکاران، ۱۴۰۱).

سبک‌های فرزندپروری برخاسته از ویژگی‌های پایدار والدین در طول زمان است که زمینه زیست محیطی و عاطفی تحول و اجتماعی شدن کودک را فراهم می‌کند و در واقع سبک‌های فرزندپروری، مجموعه‌ای از گرایش‌ها، رفتار و جلوه‌های کلامی و غیرکلامی است که ماهیت تعامل کودک و والدین را در تمامی موقعیت‌های گوناگون مشخص می‌کند (دارلینگ و استاینبرگ، ۱۹۹۳؛ به نقل از یکتاپرست و همکاران، ۱۳۹۹). سبک‌هایی که والدین در تربیت فرزندان خود به کار می‌گیرند، نقش مهمی در کیفیت روانشناختی فرزندان دارند، طوری که بسیاری از مشکلات رفتاری کودکان منعکس کننده پویایی و شرایط پیچیده بین فردی اعضای خانواده به ویژه والدین است. به عبارت دیگر، وجود مشکلات رفتاری کودک منعکس کننده کارکردی‌های خانواده، روش‌های تربیتی و فرزندپروری ناسالم والدین و تعاملات معیوب آنها با فرزندان است که این روش‌های تربیتی بر روی نحوه استفاده از تلفن همراه و تبلت در فرزندان تأثیر می‌گذارد (صادقی و همکاران، ۱۴۰۰). از سوی دیگر، یکی از متغیرهایی که می‌تواند در رابطه بین کارکردهای خانوادگی و نوموفوبیا نقش واسطه‌ای ایفا کند احساس تنهایی است؛ چرا که احساس تنهایی علاوه بر تأثیر بر روی نوموفوبیا (سون و همکاران، ۲۰۲۲)، خود آن نیز از سبک‌های فرزندپروری ادراک شده تأثیر می‌پذیرد (خالقی تبار و جوادی، ۱۳۹۷).

لذا می‌توان به عنوان یک متغیر واسطه‌ای مناسب در این پژوهش نقش ایفا کند. احساس تنهایی منعکس کننده نقایص درک شده از نظر کمیت، کیفیت یا نوع روابط فرد با دیگران توصیف شده است و وقتی اتفاق می‌افتد که روابط فرد با دیگران انتظارات او را برآورد نمی‌کند. این

آموزان دوره متوسطه شهر کاشان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بودند. با وجود آنکه در مورد حجم نمونه لازم برای تحلیل عاملی و مدل‌یابی معادلات ساختاری توافق کلی وجود ندارد، اما به زعم بسیاری از پژوهشگران حداقل حجم نمونه لازم ۲۰۰ می‌باشد. کلاین (۲۰۱۶) نیز معتقد است برای هر متغیر ۱۰ یا ۲۰ نمونه لازم است. بر اساس مدل کلاین و برای تعمیم‌پذیری بیشتر نتایج و احتمال ریزش برخی پرسشنامه‌ها حجم نمونه ۵۰۰ نفر انتخاب شد. روش نمونه‌گیری در این پژوهش در دسترس (به شیوه آنلاین) بود. رضایت آگاهانه در پاسخگویی به سؤالات از ملاک‌های ورود به پژوهش و همچنین ناقص بودن پاسخنامه سؤالات و انصراف از پاسخگویی به سؤالات در حین انجام پژوهش از ملاک‌های خروج از پژوهش بود. بعد از گردآوری داده‌های پرسشنامه‌ها پاسخ‌های افراد نمونه با روش‌های آماری مناسب تجزیه و تحلیل شد. در سطح توصیفی جهت سنجش متغیرهای پژوهش از میانگین و انحراف معیار استفاده شد. قبل از تحلیل داده‌ها، برای سنجش نرمال بودن تک متغیره داده‌ها از «چولگی» و «کشیدگی» و برای بررسی نرمال بودن چندمتغیره داده‌ها از شاخص «مردیا» استفاده شد. در سطح استنباطی بررسی مدل ساختاری از معادلات ساختاری (SEM) استفاده گردید. برای برازش مدل پیشنهادی از شاخص‌های برازش هنجار شده (NFI)، برازش مقایسه‌ای (CFI)، نیکویی برازش (GFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب ((RMSEA استفاده شد. همچنین نرم افزار تحلیل داده‌ها برنامه SPSS و AMOS نسخه ۲۴ بود.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه نوموفوبیا (NMP-Q) یلدریم و کوربا (۲۰۱۵): این پرسشنامه شامل ۲۰ سؤال است که ۴ مؤلفه ناتوانی در دست‌رسی به اطلاعات با سؤالات ۱، ۲، ۳ و ۴؛ از دست دادن آرامش با سؤالات ۵، ۶، ۷، ۸ و ۹؛ ناتوانی در برقراری ارتباط با سؤالات ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۱۵؛ از دست دادن ارتباط با سؤالات ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ را اندازه‌گیری می‌کند. نمره-گذاری آن در طیف لیکرت هفت درجه‌ای است به این صورت که از کاملاً مخالفم ۱ نمره تا بسیار موافقم ۷ نمره در نوسان است. نمره بالاتر نشان دهنده

می‌تواند یک تجربه گذار به دلیل ایجاد اختلال در روابط فرد با دیگران باشد، یا می‌تواند یک تجربه مزمن باشد که می‌تواند منجر به احساسات منفی در فرد شود و سلامت روانی و جسمی وی را تحت تأثیر قرار دهد (راسل و پانگ، ۲۰۲۰). تحقیقات نشان داده‌اند که بین نوموفوبیا و تنهایی رابطه آماری معنی‌داری وجود داشت و می‌توان دریافت که تنهایی نوجوانان تا حدی سطح نوموفوبیا را پیش‌بینی می‌کند (گزگین و همکاران، ۲۰۱۸؛ سو-یک-دورماز و همکاران، ۲۰۲۱؛ سلبی و همکاران، ۲۰۲۱). به طوری که نشان داده شده است که با افزایش استفاده روزانه از تلفن هوشمند نوجوانان، آن‌ها احساس تنهایی و اضطراب بیشتری می‌کنند و در نتیجه رفتارهای نوموفوبیک بیشتری از خود نشان می‌دهند (نگوین و همکاران، ۲۰۲۲).

مطالعه کارا و همکاران (۲۰۲۱) گزارش دادند که نوجوانانی که برای مدت طولانی از تلفن‌های هوشمند استفاده می‌کنند، در معرض افزایش خطر ابتلا به نوموفوبیا هستند، که در آن تنهایی نقش واسطه‌ای قوی در رابطه بین استفاده طولانی مدت از تلفن همراه و نوموفوبیا ایفا می‌کند. همچنین افرادی که احساس تنهایی می‌کنند اغلب از گوشی‌های هوشمند به عنوان ابزاری برای مبارزه با تنهایی استفاده می‌کنند (جیانگ و همکاران، ۲۰۱۸). با توجه به آنچه گفته شد سبک‌های فرزندپروری ادراک شده و احساس تنهایی می‌توانند با نوموفوبیا در ارتباط باشند، اما پژوهشی که نقش واسطه‌ای احساس تنهایی را در رابطه بین سبک‌های فرزندپروری ادراک شده و نوموفوبیا را تاکنون نشان نداده است، به همین جهت در راستای رفع این خلاء پژوهشی و در جهت شناسایی متغیرهای واسطه‌ای دخیل در رابطه بین سبک‌های فرزندپروری ادراک شده و نوموفوبیا، پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که آیا مدل ساختاری نوموفوبیا بر اساس سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در دانش‌آموزان نوجوان دارای برازش مطلوب است؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش از نوع پژوهش‌های آمیخته است. جامعه آماری کلیه دانش

آمده است (نقاشیان، ۱۳۸۵). در یک پژوهش آلفای کرونباخ آن بررسی و ضریب کرونباخ کنترل-آزادی ۰/۷۱، پذیرش-طرد ۰/۹۴ و کل سؤالات ۰/۸۴ به دست آمده است (مملک‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳). در پژوهش حاضر برای بررسی پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب ۰/۹۵ به دست آمده است.

۳. مقیاس احساس تنهایی (SELSA-S) دی‌توماسو و همکاران (۲۰۰۴): این مقیاس شامل ۱۴ سؤال و سه زیر مقیاس احساس تنهایی خانوادگی با سؤالات ۱، ۵، ۹، ۱۲ و ۱۳؛ اجتماعی با سؤالات ۲، ۴، ۷، ۱۱ و ۱۴؛ رمانتیک با سؤالات ۳، ۶، ۸ و ۱۰ را اندازه‌گیری می‌کند. احساس تنهایی عاطفی از مجموع نمرات زیر مقیاس‌های رمانتیک و خانوادگی بدست می‌آید. در مقابل هر سؤال طیف ۵ گزینه ای از کاملاً مخالفم ۱ نمره تا کاملاً موافقم ۵ نمره تعلق می‌گیرد. تمامی سؤالات به جز سؤال ۱۴ به شیوه معکوس نمره گذاری می‌شوند و کسب نمره بیشتر در هر یک از ابعاد این مقیاس، نشان دهنده احساس تنهایی بیشتر در آن بعد است (جوکار و سلیمی، ۱۳۹۰). سازندگان مقیاس آلفای کرونباخ آن را بین ۰/۸۷ تا ۰/۹۰ محاسبه و به دست آورده‌اند (دی‌توماسو و همکاران، ۲۰۰۴). این مقیاس در ایران توسط جوکار و سلیمی (۱۳۹۰) ترجمه و هنجاریابی شده است و آلفای کرونباخ برای رمانتیک ۰/۹۲، اجتماعی ۰/۸۴ و خانوادگی ۰/۷۸ به دست آمده است. در یک پژوهش خارج از کشور آلفای کرونباخ برای رمانتیک ۰/۸۱، اجتماعی ۰/۸۲ و خانوادگی ۰/۷۸ به دست آمده است (گیزگین و یومیت، ۲۰۲۱). در پژوهش حاضر برای بررسی پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب ۰/۷۷ به دست آمد.

یافته‌ها

یافته‌های جمعیت شناختی نشان داد که ۳۳۶ نفر (۶۷/۲ درصد) دختر و ۱۶۴ نفر (۳۲/۸ درصد) پسر بودند. ۹۹ نفر (۱۹/۸ درصد) ۱۵ تا ۱۶ ساله، ۱۲۱ نفر (۲۴/۲ درصد) ۱۶ تا ۱۷ ساله و ۲۸۰ نفر (۵۶ درصد) بین ۱۷ تا ۱۸ ساله بودند. میانگین و انحراف معیار سن ۱۶/۲۵۱ و ۱/۷۲۱ بود.

شدت بالاتر نوموفوبیا است. سازندگان پایایی آن را بررسی و ضرایب آلفای کرونباخ برای ناتوانی در دسترسی به اطلاعات ۰/۹۲، از دست دادن آرامش ۰/۸۷، ناتوانی در برقراری ارتباط ۰/۸۲، از دست دادن ارتباط ۰/۸۱ و کل سؤالات ۰/۹۴ و همچنین روایی همزمان آن را بررسی و ضریب همبستگی ۰/۷۱ به دست آورده‌اند (یلدریم و کوریا، ۲۰۱۵). این پرسشنامه در ایران ترجمه و هنجاریابی شده است و روایی پرسشنامه با روش تحلیل عاملی بررسی و مقادیر شاخص نیکویی برازش تعدیل شده یا انطباقی (AGFI)، شاخص برازش هنجار شده (NFI) و خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۹۴ و ۰/۷۴ به دست آمده است و همچنین برای بررسی پایایی مقیاس از آلفای کرونباخ استفاده شده است که ضرایب برای ناتوانی در دسترسی به اطلاعات ۰/۷۴، از دست دادن آرامش ۰/۷۹، ناتوانی در برقراری ارتباط ۰/۸۸، از دست دادن ارتباط ۰/۸۸ و کل سؤالات ۰/۹۲ محاسبه شده است (علیزاده و همکاران، ۱۴۰۰). در یک پژوهش دیگر در خارج از کشور آلفای کرونباخ آن بررسی و ضریب ۰/۹۶ به دست آمده است (گالهاردو و همکاران، ۲۰۲۰). در پژوهش حاضر برای بررسی پایایی از آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب ۰/۸۸ به دست آمده است.

۲. پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری ادراک شده (PSQ) نقاشیان (۱۳۸۵): این پرسشنامه را نقاشیان (۱۳۸۵) در شیراز بر اساس کارهای شیفتر (۱۹۵۹) تهیه کرده است. دارای ۷۷ سؤال است و علاوه بر سنجش محبت و کنترل والدین بر اساس ادراک فرزندان، محیط عاطفی خانواده (گرمی و سردی روابط خانوادگی) را نیز ارزیابی می‌کند. ترکیب این دو بعد بر اساس نمرات میانگین، چهار سبک مقتدرانه (محبت بالا-کنترل بالا)، مستبدانه (محبت پایین-کنترل بالا)، سهل‌گیرانه (محبت بالا-کنترل پایین) و کناره‌گیر یا بی‌توجه (محبت پایین-کنترل پایین) به دست می‌آید و نمره‌گذاری بر اساس طیف ۵ درجه‌ای لیکرت است و نمرات بالاتر در هر بعد نشان دهنده محبت و کنترل بیشتر است (خنشان و تمنایی فر، ۱۴۰۱). سازنده پرسشنامه پایایی آن را بررسی و ضریب کل سؤالات ۰/۸۷ به دست

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و نرمال بودن تک‌متغیره و چندمتغیره توزیع نمرات

متغیرهای پژوهش	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
ناتوانی در دسترسی به اطلاعات	۶	۴۰	۲۲/۲۸	۹/۵۷۶	۰/۲۸۴	-۰/۶۳۶
از دست دادن آرامش	۵	۳۵	۱۹/۱۳	۷/۹۵۶	۰/۱۲۸	-۰/۷۰۵
ناتوانی در برقراری ارتباط	۵	۳۵	۱۹/۵۳	۸/۱۴۱	-۰/۲۴۹	-۰/۹۲۳
از دست دادن ارتباط	۴	۲۵	۱۵/۲۸	۵/۳۹۴	۰/۰۸۰	-۰/۵۲۴
نمره کل نوموفوبیا	۲۰	۱۲۴	۷۶/۲۲	۲۴/۹۸۶	۰/۱۹۳	-۰/۱۴۶
محبت	۳۵	۱۱۹	۸۴/۵۷	۲۶/۶۵۸	-۰/۴۷۲	-۰/۷۷۶
کنترل	۴۲	۲۰۰	۹۵/۰۳	۴۱/۳۷۱	۰/۴۷۳	-۰/۰۷۱
احساس تنهایی خانوادگی	۵	۲۲	۱۳/۰۹	۴/۹۶۳	-۰/۲۱۶	-۱/۰۷۴
احساس تنهایی اجتماعی	۵	۲۱	۱۲/۹۷	۴/۸۶۳	-۰/۲۶۴	-۱/۱۳۲
احساس تنهایی رمانتیک	۴	۲۰	۱۱/۵۲	۴/۲۵۲	۰/۰۱۰	-۰/۵۲۲
نمره کل احساس تنهایی	۱۴	۵۸	۳۷/۵۸	۱۱/۲۲۹	-۰/۲۶۶	-۰/۵۰۷
نرمال بودن چندمتغیره (Multivariate) ضریب مردیا: ۲/۴۲۵ نسبت بحرانی: ۱/۰۴۲						

جدول فوق تعداد، کمینه، بیشینه، میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. تعداد آزمودنی‌ها ۵۰۰ نفر بودند. همچنین که مقدار چولگی و کشیدگی متغیرهای پژوهش در بازه (۲- تا ۲) قرار دارد. بنابراین، توزیع تمامی متغیرهای پژوهش نرمال است. افزون بر این قدر مطلق «ضریب مردیا» برای هر متغیر از

میزان استاندارد یعنی ۲/۵۸ کمتر است، لذا متغیرهای پژوهش دارای توزیع نرمال چند متغیره هستند. از آنجایی که یکی از مفروضات مهم در معادلات ساختاری وجود روابط همبستگی معنادار بین متغیرهاست در جدول ۲ ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش آمده است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱- ناتوانی در دسترسی به اطلاعات	۱										
۲- از دست دادن آرامش	۰/۶۶۱***	۱									
۳- ناتوانی در برقراری ارتباط	۰/۶۱۱***	۰/۳۶۶***	۱								
۴- از دست دادن ارتباط	۰/۶۱۱***	۰/۶۱۱***	۰/۸۵۷***	۱							
۵- نوموفوبیا	۰/۶۰۷***	۰/۶۸۷***	۰/۶۰۷***	۰/۶۰۷***	۱						
۶- محبت	۰/۶۵۶***	۰/۶۸۸***	۰/۶۱۱***	۰/۶۱۱***	۰/۶۱۱***	۱					

۷- کنترل	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۸- احساس خانوادگی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۹- احساس اجتماعی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۱۰- احساس رمانتیک	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
۱۱- احساس تنهایی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱

* معنادار در سطح ۰/۰۱، ** معنادار در سطح ۰/۰۰۵

معنادار است از این رو، امکان بررسی مدل پژوهش فراهم گردید که نتایج ضرایب مستقیم، غیرمستقیم و برازش مدل در ادامه آمده است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. بین متغیرهای پیش‌بین و واسطه‌ای با نوموفوبیا همبستگی معناداری وجود دارد. همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شد، همبستگی بین متغیرها

مسیرهای مستقیم	ضریب بتا	خطای استاندارد	مقدار نسبت بحرانی	معناداری
کنترل ← نوموفوبیا	-۰/۱۴۸	۰/۰۰۷	-۳/۶۷۸	۰/۰۰۸
محبت ← نوموفوبیا	-۰/۱۷۹	۰/۰۰۹	۴/۳۳۰	۰/۰۰۱
احساس تنهایی ← نوموفوبیا	۰/۸۸۲	۰/۰۵۲	۱۹/۲۳۵	۰/۰۱۰
کنترل ← احساس تنهایی	۰/۲۷۴	۰/۰۰۹	۴/۴۴۴	۰/۰۰۱
محبت ← احساس تنهایی	۰/۲۱۴	۰/۰۴۲	۳/۴۷۶	۰/۰۰۱

در ادامه جهت بررسی رابطه غیرمستقیم مدل پیشنهادی از روش بوت استروپ در دستور کامپیوتری پریچر و هیز (۲۰۰۴) استفاده شده است. نتایج روش بوت استروپ برای بررسی مسیرهای واسطه‌ای غیرمستقیم در جدول ۴ ارائه شده است.

همان‌طور که در جدول ۳- مشاهده می‌شود ضریب مسیر مستقیم کنترل ($\beta = -0/148$ و $sig = 0/001$)، محبت ($\beta = -0/179$ و $sig = 0/001$)، احساس تنهایی ($\beta = 0/882$ و $sig = 0/001$) بر نوموفوبیا معنادار بود. همچنین ضریب مسیر مستقیم کنترل ($\beta = 0/274$ و $sig = 0/001$) و محبت ($\beta = 0/214$ و $sig = 0/001$) بر احساس تنهایی معنادار بود.

مقدار	ضرایب استاندارد		مسیرهای غیرمستقیم
	حد بالا	حد پایین	
احتمال ۰/۰۰۶	۰/۰۵۹	۰/۰۲۵	کنترل ← احساس تنهایی ← نوموفوبیا
۰/۰۰۲	۰/۰۶۹	۰/۰۱۷	محبت ← احساس تنهایی ← نوموفوبیا

تنهایی از روش بوت استروپ استفاده شد. در این روش چنانچه حد بالا و پایین این آزمون هر دو مثبت یا هر دو منفی باشند و صفر مابین این دو حد قرار نگیرد در آن صورت مسیر علی غیرمستقیم معنی‌دار خواهد بود. مطابق نتایج این قاعده در مورد کنترل و محبت بر نوموفوبیا با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی صدق می‌کند. در جدول ۵- شاخص‌های برازندگی مدل پژوهش آمده است.

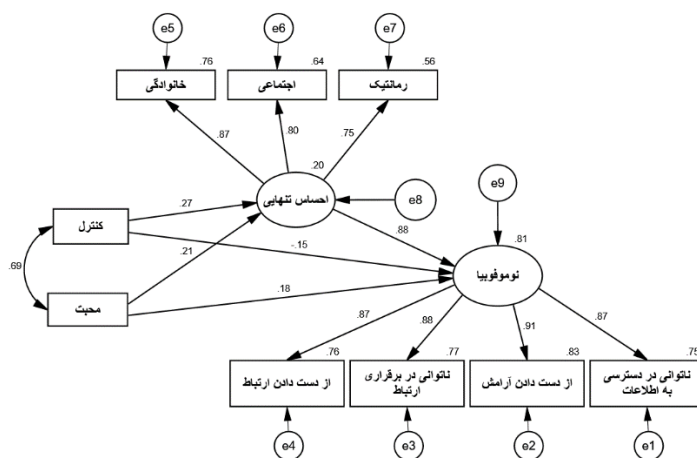
یک فرض زیربنایی الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر وجود مسیر غیرمستقیم است. زمانی که تعداد نمونه چندان زیاد نباشد، بوت استروپ قدرتمندترین و منطقی‌ترین روش برای دستیابی به اثرات غیرمستقیم را فراهم می‌آورد. سطح اطمینان ۰/۹۵ و تعداد نمونه‌گیری مجدد بوت استروپ، ۱۰۰۰ است. برای تعیین معنی‌داری کنترل و محبت بر نوموفوبیا از طریق نقش واسطه‌ای احساس

جدول ۵. شاخص‌های برازندگی مدل پیشنهادی پژوهش

نوع شاخص	شاخص‌ها	مقدار به دست آمده	مقدار قابل قبول
شاخص‌های مطلق	کای اسکور هنجار شده (CMIN)	۶۷/۲۵۱	-
	درجه آزادی	۲۳	
	CMIN/DF	۲/۹۲۳	کمتر از ۳
شاخص‌های نسبی	سطح معناداری	۰/۰۰۱	-
	خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA)	۰/۰۶۲	کمتر از ۰/۰۸
	شاخص تقریب برازندگی (PCLOSE)	۰/۰۰۲	-
	شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI)	۰/۹۲۶	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص نیکویی برازش تعدیل شده یا انطباقی (AGFI)	۰/۹۰۱	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص برازش مقتصد (PCFI)	۰/۶۹۲	بیشتر از ۰/۶۰
	شاخص برازش هنجار شده مقتصد (PNFI)	۰/۷۲۱	بیشتر از ۰/۶۰
	شاخص برازندگی افزایشی (IFI)	۰/۹۲۶	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص نیکویی برازش (GFI)	۰/۹۸۱	بیشتر از ۰/۹۰
	شاخص برازش هنجار شده (NFI)	۰/۹۱۵	بیشتر از ۰/۹۰

از ۰/۰۸ باشد نشان دهنده برازش مدل است (شرمه‌انگل و همکاران، ۲۰۰۳). از آنجایی که در این پژوهش مقدار شاخص RMSEA برابر ۰/۰۵۱ می‌باشد، بر اساس مدل کلاین (۲۰۱۶) نشان دهنده برازش مدل پژوهش می‌باشد.

جهت آزمودن مدل مورد نظر در پژوهش حاضر، روش الگویابی معادلات ساختاری (SEM) استفاده شد که بر اساس این روش اگر مقدار به دست آمده از شاخص خطای ریشه مجذور میانگین تقریب (RMSEA) کمتر

نمودار ۱. مدل نهایی پژوهش

زمانی که فرزندان محبت و کنترل بالاتری را ادراک کنند باعث می‌شود که آنان احساس کنند والدین‌شان نسبت به آنان عاطفی‌تر هستند و آنان را درک می‌کنند. اما در مقابل فرزندان که کنترل و محبت پایین‌تری را ادراک کنند از والدین خود دوری جسسته و روابط گرمی با آنها ندارد و برای فرار از این شرایط به برقراری روابط اجتماعی در فضای مجازی و اینترنت روی می‌آوردند (چون و چن، ۲۰۱۶). چنین نوجوانانی بیشتر ساعات روز را در گوشی تلفن همراه خود سپری کرده و با فعالیت در شبکه‌های اجتماعی دوستانی را پیدا می‌کنند که با وی هم نظر و هم سو هستند. همین امر باعث می‌شود که وابستگی به تلفن همراه پیدا کند و در مواقعی که تلفن در دسترس نباشد یا اینترنت وی خاموش باشد احساس هراس و ترس کند. بنابراین منطقی است که گفته شود سبک‌های فرزندپروری ادراک شده می‌توانند نوموفوبیا را پیش‌بینی کنند. در تبیین نقش پیش‌بینی کننده احساس تنهایی بر روی نوموفوبیا می‌توان گفت که دانش‌آموزانی که احساس تنهایی می‌کنند اغلب از گوشی‌های هوشمند به عنوان ابزاری برای مبارزه با تنهایی استفاده می‌کنند و استفاده از تلفن‌های هوشمند ممکن است به عنوان راهی برای گذراندن زمان افزایش یابد. این افزایش ساعات استفاده از تلفن همراه در دوران شیوع کرونا بیشتر هم شده است، زیرا دانش‌آموزان زمان بیشتری را در خانه می‌گذرانند. این باعث افزایش استفاده از گوشی هوشمند می‌شود و باعث می‌شود که فرد نوجوان از هر چیز دیگری در زندگی خود غافل شود (پریزاد و همکاران، ۱۴۰۱). از سوی دیگر می‌توان گفت که استفاده مفرط از تلفن همراه سبب می‌شود که فرد از دوستان و خانواده خود فاصله بگیرد و انزوا طلب شود و همین امر باعث می‌شود که تلفن همراه وقتی در دسترس نیست نسبت به آن فکر کند. در این مواقع تمام شدن میزان شارژ باتری تلفن همراه در بیرون از منزل این احساس تنهایی بیشتر در آنان بروز می‌کند. از جنبه ای دیگر می‌توان اینگونه تبیین کرد که نوجوانانی که احساس تنهایی بیشتری دارند، از حمایت‌های اجتماعی کمتری برخوردار هستند و در برقراری ارتباط صمیمانه و گرم با دیگران ناتوان عمل می‌کنند و این شرایط زمینه‌های بروز اعتیاد به تلفن همراه را در آنان فراهم می‌کند.

نمودار ۱. مدل ساختاری پژوهش را نشان می‌دهد. مجموع مجذور همبستگی‌های چندگانه (R^2) یا ضریب تعیین برای متغیر نوموفوبیا توسط سبک‌های فرزندپروری ادراک شده و احساس تنهایی برابر با ۰/۸۱ به بدست آمد، این موضوع بیانگر آن است که سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در مجموع ۸۱ درصد از واریانس نوموفوبیا را تبیین می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام این پژوهش بررسی پیش‌بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی بوده است. نتایج نشان داد که بین سبک‌های فرزندپروری ادراک و احساس تنهایی با نوموفوبیا رابطه معناداری وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد مسیرهای مستقیم این پژوهش معنادار شدند و مسیرهای غیرمستقیم سبک‌های فرزندپروری ادراک شده از طریق نقش واسطه‌ای احساس تنهایی بر نوموفوبیا معنادار بود. این نتیجه به دست آمده با نتایج تحقیقات سون و همکاران (۲۰۲۲)، صادقی و همکاران (۱۴۰۰)، سلبی و همکاران (۲۰۲۱)، شمسی‌زاده و همکاران (۱۴۰۱)، گزگین و همکاران (۲۰۱۸) و کارا و همکاران (۲۰۲۱) همسویی دارد.

در تبیین نقش پیش‌بینی کننده سبک‌های فرزندپروری ادراک شده بر روی نوموفوبیا می‌توان گفت که سبک فرزندپروری ادراک شده محبت بالا و کنترل بالا جنبه‌ای از فرزندپروری والدین است که در آن فرزندان کنترل، حمایت و علاقه‌مندی منطقی را ادراک می‌کنند و اعمال قوانین ثابت همراه با نشان دادن پذیرش در آن وجود دارد که با کنترل و پاسخ‌دهی بالا مشخص می‌گردد. این والدین فرزندان‌شان را با ابراز کلامی و جسمانی حمایت می‌کنند و انتظارات‌شان با توانایی‌های فرزندان‌شان تناسب دارد (هاو و رینالدی، ۲۰۱۱). بنابراین زمانی که فرزندان محبت و کنترل بالاتری را در فرزندپروری ادراک می‌کنند در مواجهه با استرس‌ها و شرایط ناگوار تحصیلی، اجتماعی و غیره تاب‌آوری بیشتری از خود نشان می‌دهند و احساس آزادی و استقلال بیشتری در سنین نوجوانی دارند و کمتر احساس می‌کنند که والدین نسبت به آن‌ها بی‌توجه و بدرفتار هستند (اوندر و گولای، ۲۰۱۹).

کند. یکی از مهمترین محدودیت‌های این پژوهش انجام آن بر روی دانش‌آموزان دوره متوسطه شهر کاشان بوده است. همچنین اجرای میدانی آن در دوران شیوع کرونا و بیروس و به صورت آنلاین بوده است که این امر تنها افرادی را قادر به شرکت در پژوهش و پاسخگویی به سؤالات می‌کرده است که به اینترنت دسترسی داشته‌اند. در این پژوهش از ابزار خودگزارشی استفاده شده است و ممکن است در روند جمع‌آوری اطلاعات خطایی رخ داده باشد که این خطا ممکن است ناشی از پاسخگویی با صرف زمان اندک‌تر و یا پاسخگویی غلط و با سوگیری باشد. در این مطالعه به علت کمبود وقت و همچنین ملاحظات اخلاقی صرفاً به داده‌های پرسشنامه‌ای اتکا شد و از سایر منابع اطلاعاتی همچون مصاحبه که می‌توانست مفید باشد استفاده نشد. بر اساس نتایج به دست آمده می‌توان دستاوردها این پژوهش را در سطح عملی مطرح کرد. به این صورت که از یافته‌های این پژوهش می‌توان در جهت تدوین برنامه‌ها و مداخلات درمانی مانند آموزش مدیریت استرس، آموزش تنظیم هیجان و آموزش مدیریت در سازمان‌های ذیربط مانند مراکز مشاوره تحصیلی سازمان آموزش و پرورش برای بهبود نوموفوبیا دانش‌آموزان دوره متوسطه کمک شود. بنابراین یافته‌های چنین مطالعاتی و به کارگیری آن‌ها در مراکز مشاوره و خدمات روانشناختی برای جلوگیری از گسترش تبعات نوموفوبیا در دانش‌آموزان حائز اهمیت می‌باشند.

موازین اخلاقی

در پژوهش حاضر اصول اخلاقی پژوهش از جمله رازداری، محرمانه ماندن و حریم خصوصی افراد رعایت شد و شرکت در پژوهش هیچگونه آسیب احتمالی برای شرکت‌کنندگان نداشته است. همچنین این پژوهش دارای شناسه اخلاق به شماره IR.IAU.SRB.REC.1400.105 از دانش‌گاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران است.

مشارکت نویسندگان

مقاله حاضر برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران است و نویسنده اول مسئول وظیفه گردآوری داده‌ها و نوشتار نسخه اولیه مقاله و نویسندگان همکار وظیفه نظارت بر

به این صورت که احساس تنهایی به عنوان یک جایگزین برای تعاملات اجتماعی و روابط صمیمانه با دیگران عمل می‌کند و فرد هرچه بیشتر در تلفن همراه وقت صرف کند اعتیاد بیشتری هم به آن پیدا می‌کند و در مواقعی که تلفن در دسترس نباشد و یا خاموش باشد دچار ترس و هراس ناشی از بی‌موبایلی می‌شود. بنابراین منطقی است که گفته شود احساس تنهایی می‌تواند نوموفوبیا را پیش‌بینی کند.

در تبیین نقش پیش‌بینی‌کننده سبک‌های فرزندپروری ادراک شده بر روی نوموفوبیا با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی می‌توان گفت که سبک فرزندپروری مقتدرانه که حاصل ترکیب محبت بالا-کنترل بالا از سوی والدین است، نقش مهمی در کاهش تنهایی فرزندان دارد. به این صورت که مقتدرگرایی در فرزندپروری از سوی والدین که با محبت و کنترل بالا همراه است باعث می‌شود که فرزندان نوجوان رابطه عاطفی گرمتری با والدین خود داشته باشند و بهتر می‌توانند در مورد احساسات و مسائل خود با والدین خود گفتگو کنند. لذا زمانی که فرزندان محبت و کنترل بالاتری را از سوی والدین خود ادراک کنند در شکل‌گیری هویت خود موفق عمل می‌کنند، روابط بهتری با والدین و دیگران دارند و احساس می‌کنند که خواسته‌ها و تصمیم‌های آنها در کانون خانواده نیز مورد احترام است. چنین نوجوانانی به دلیل اینکه احترام بیشتری از سوی والدین خود درک می‌کنند و ادراک بیشتری از محبت و کنترل سازنده والدین خود دارند کمتر احساس تنهایی می‌کنند. چرا که می‌توانند نیازهای خود را در کانون خانواده ارضاء کنند و قدرت انتخاب و استقلال داشته باشند. چنین نوجوانانی وقتی احساس تنهایی کمتری را تجربه کنند کمتر به دنبال راه‌های جایگزین برای رفع احساس تنهایی می‌گردند و کمتر به فضای مجازی به عنوان راه فرار از تنهایی نگاه می‌کنند. لذا وقتی بهتر از شرایط خانواده و قابلیت‌های فضای مجازی استفاده کنند اعتیاد کمتری به تلفن همراه و اینترنت پیدا می‌کنند و در مواقعی که تلفن در دسترس آن‌ها هراس کمتری را نیز تجربه می‌کنند. بنابراین منطقی است که گفته شود احساس تنهایی می‌تواند در رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و نوموفوبیا نقش واسطه‌ای ایفا

علیزاده، محسن؛ حسنی، محسن؛ میان بندی، گوهر؛ عاشوری، احمد. (۱۴۰۰). رواسازی و اعتباریابی پرسشنامه نوموفوبیا در نمونه ایرانی. *مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، ۲۷(۲)، ۲۴۷-۲۳۴.

ملک‌زاده، لیدا؛ حیدری، محمود؛ پاکدامن، شهلا؛ و طهماسبیان، کارینه. (۱۳۹۳). رابطه تعاملی ابعاد فرزندپروری ادراک شده و خودکارآمدی با بهزیستی روانشناختی در نوجوانان. *نشریه خانواده پژوهی*، ۱۰(۱)، ۱۲۶-۱۱۳.

نقاشیان، ذبیح‌الله. (۱۳۵۸). *رابطه محیط خانوادگی و موفقیت تحصیلی*، پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه شیراز.

یکتاپرست، مدینه؛ اسعدی، سمانه؛ و رحیمی، مهدی. (۱۳۹۹). بررسی تغییرات در سبک‌های فرزندپروری ادراک شده در طول چهار نسل متوالی. *فصلنامه فرهنگی تربیتی زنان و خانواده*، ۱۵(۵۱)، ۷۰-۵۵.

Çelebi, M., Metin, A., İncedere, F., Aygün, N., Bedir, M., & Özbulut, Ö. (2020). Investigation of Relationship between Nomophobia and Loneliness Level: Erciyes University Sample. *Sciences, 10(2)*, 315-334.

Çevik-Durmaz, Y., Yağcinkaya-Önder, E., & Timur, S. (2021). Preservice teachers' nomophobia levels, sense of loneliness and adjustment to college life. *Perspectives in Psychiatric Care, 57(3)*, 1052-1072.

Chou, H. L., Chou, C., & Chen, C. H. (2016). The moderating effects of parenting styles on the relation between the internet attitudes and internet behaviors of high-school students in Taiwan. *Computers & Education, 94*, 204-214

Chóliz, M., Pinto, L., Phansalkar, S. S., Corr, E., Mujjahid, A., Flores, C., & Barrientos, P. E. (2016). Development of a brief multicultural version of the test of mobile phone dependence (TMDbrief) questionnaire. *Frontiers in psychology, 7*, 650.

DiTommaso, E., Brannen, C., & Best, L. A. (2004). Measurement and validity characteristics of the short version of the social and emotional loneliness scale for adults. *Educational and Psychological Measurement, 64(1)*, 99-119.

Ellis, D. A. (2019). Are smartphones really that bad? Improving the psychological measurement of technology-related behaviors. *Computers in Human Behavior, 97*, 60-66.

پژوهش، تأیید ابزارها، ویرایش مقاله، نظارت بر صحت انجام پژوهش، بازنگری مقاله و اعتبار سنجی پژوهش را بر عهده داشتند.

تشکر و قدردانی

از همه دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه شهر کاشان که در اجرای پژوهش حاضر مشارکت داشتند، تشکر و قدردانی می‌شود.

تعارض منافع

نویسندگان این مطالعه هیچ گونه تعارض منافی در انجام و نگارش آن ندارند.

منابع

پریزاد ناصر، رادفر مولود، یارمحمدی ملکه، علی نژاد وحید. اعتیاد به تلفن هوشمند و ارتباط آن با احساس تنهایی، ترس از در حاشیه ماندن و عملکرد تحصیلی در بین دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ارومیه. *مجله پرستاری و مامایی*، ۱۴۰۱، ۲۰(۱): ۵۴-۴۳.

جوکار، بهرام؛ و سلیمی، عظیمه. (۱۳۹۰). ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان. *مجله علوم رفتاری*، ۵(۴)، ۳۱۷-۳۱۱.

خالقی‌تبار، سهیلا؛ و محمدجعفر، جواد. (۱۳۹۷). رابطه سبک‌های فرزندپروری ادراک شده با احساس تنهایی و ترس از ارزیابی منفی در نوجوانان. *فصلنامه روانشناسی و علوم رفتاری ایران*، ۱۵(۱)، ۲۶-۱۹.

خنشان، محبوبه؛ و تمنائی‌فر، محمدرضا. (۱۴۰۱). رابطه بین سبک‌های فرزندپروری و سبک‌های دلبستگی با اختلال خواب نوجوانان: نقش واسطه‌ای اعتیاد به اینترنت. *نشریه رویش روانشناسی*، ۱۱(۱)، ۱۹۸-۱۸۵.

شمسی‌زاده، الهام؛ افتخارصعادی، زهرا؛ جاپروند، حمدالله؛ بختیارپور، سعید؛ و مکوندی، بهنام. (۱۴۰۱). بررسی بهزیستی اجتماعی و خودآگاهی هیجانی بر اساس کیفیت رابطه با والدین به واسطه اعتیاد به تلفن هوشمند در دانش‌آموزان تیز هوش. *مجله پرستاری کودکان*، ۸(۳)، ۲۶-۱۶.

صادقی، سعید؛ سرلک، سیندخت؛ و ایوبی، سجاد. (۱۴۰۰). ساخت و بررسی ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه اعتیاد به تلفن همراه و تبلت در دانش‌آموزان مقطع ابتدایی - نسخه والد و ارتباط آن با سبک‌های تربیتی والدین. *نشریه خانواده پژوهی*، ۱۷(۶۶)، ۲۸۲-۲۶۷.

- survey. *Journal of behavioral addictions*, 6(2), 168-177.
- Moreno-Guerrero, A. J., Hinojo-Lucena, F. J., Trujillo-Torres, J. M., & Rodríguez-García, A. M. (2021). Nomophobia and the influence of time to REST among nursing students. A descriptive, correlational and predictive research. *Nurse Education in Practice*, 52, 103025.
- Nguyen, B. T. N., Nguyen, T. T., & Le, U. T. T. (2022). Nomophobia and stress among Vietnamese high school students in Covid-19 pandemic: A mediation model of loneliness. *Journal of Biochemical Technology*, 13(1), 34-40.
- Onder, Alev & Gulay, Hulya. (2009). Reliability and validity of parenting styles & dimensions questionnaire. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1, 508-514
- Russell, D. W., & Pang, Y. C. (2020). Loneliness. *Encyclopedia of Personality and Individual Differences*, 2674-2677.
- Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H., & Müller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. *Methods of psychological research online*, 8 (2), 23-74.
- Sevim-Cirak, N., & Islim, O. F. (2021). Investigation into Nomophobia amongst Turkish pre-service teachers. *Education and Information Technologies*, 26(2), 1877-1895.
- Sun, Y., Yang, J., Li, M., & Liu, T. (2022). The Association between Neuroticism and Nomophobia: Chain Mediating Effect of Attachment and Loneliness. *International Journal of Mental Health and Addiction*, 1-18.
- Wahyuni, S. (2022). Nomophobia (No MOBILE PHone PhoBIA) Among Medical Students: A Literature Review. *International Journal of Engineering, Science and Information Technology*, 2(3), 48-51.
- Yildirim, C., & Correia, A. P. (2015). Exploring the dimensions of nomophobia: Development and validation of a self-reported questionnaire. *Computers in Human Behavior*, 49, 130-137.
- Essel, H. B., Vlachopoulos, D., Tachie-Menson, A., Nunoo, F. K. N., & Johnson, E. E. (2022). Nomophobia among Preservice Teachers: a descriptive correlational study at Ghanaian Colleges of Education. *Education and Information Technologies*, 1-21.
- Galhardo, A., Loureiro, D., Raimundo, E., Massano-Cardoso, I., & Cunha, M. (2020). Assessing nomophobia: validation study of the European Portuguese version of the Nomophobia Questionnaire. *Community Mental Health Journal*, 56(8), 1521-1530.
- Gezgin, D. M., & Ümmet, D. (2021). An investigation into the relationship between nomophobia and social and emotional loneliness of Turkish university students. *International Journal of Psychology and Educational Studies*, 8(2), 14-26.
- Gezgin, D. M., Hamutoglu, N. B., Sezen-Gultekin, G., & Ayas, T. (2018). The relationship between nomophobia and loneliness among Turkish adolescents. *International Journal of Research in Education and Science*, 4(2), 358-374.
- Rinaldi, C. M., & Howe, N. (2012). Mothers' and fathers' parenting styles and associations with toddlers' externalizing, internalizing, and adaptive behaviors. *Early Childhood Research Quarterly*, 27(2), 266-273.
- Jiang, Q., Li, Y., & Shypenka, V. (2018). Loneliness, Individualism, and Smartphone Addiction among International Students in China. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 21(11), 711-718.
- Kara, M., Baytemir, K., & Inceman-Kara, F. (2021). Duration of daily smartphone usage as an antecedent of nomophobia: Exploring multiple mediation of loneliness and anxiety. *Behaviour & Information Technology*, 40(1), 85-98.
- Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th Ed.), New York: The Guilford Press.
- Kuscu, T. D., Gumustas, F., Rodopman Arman, A., & Goksu, M. (2021). The relationship between nomophobia and psychiatric symptoms in adolescents. *International Journal of Psychiatry in Clinical Practice*, 25(1), 56-61.
- Lopez-Fernandez, O., Kuss, D. J., Romo, L., Morvan, Y., Kern, L., Graziani, P., & Billieux, J. (2017). Self-reported dependence on mobile phones in young adults: A European cross-cultural empirical